

зовнішнього боргу, залучення прямих іноземних інвестицій, реекспорту вітчизняного капіталу [1, 43];

– доведення до рівня світових стандартів однієї із зон вільної торгівлі та відпрацювання на її основі режимів та механізмів зовнішньоекономічної діяльності.

Реалізація стратегічної мети України передбачає зміну пріоритетів у зовнішньоекономічній політиці та здійснення таких заходів:

1. Перехід від вільної торгівлі до концепції керованої, в якій значне місце займає державне втручання [2, 55].

2. Відмова від істотного обмеження іноземної конкуренції на внутрішньому ринку і перехід до створення умов для послідовного нарощування конкурентоспроможності вітчизняних підприємств.

3. Забезпечення цивілізованого конкурентного середовища всередині країни, у тому числі й засобами зовнішньоекономічної політики.

4. Недопущення монопольних ефектів і зловживань монопольним становищем на внутрішньому ринку монопольними об'єднаннями.

Успішна реалізація окреслених вище заходів сприятиме дотриманню основних принципів конкурентної політики на внутрішньому ринку і врахуванню національних інтересів України у зовнішньоекономічній діяльності в умовах відкритості економічної системи.

Основою розвитку зовнішньоекономічного сектора України мають стати, передусім, високотехнологічні, наукомісткі галузі машинобудування (авіакосмічна галузь, літакобудування, електротехнічні підприємства, верстатобудування, виробництво зброї).

Серйозні соціально-економічні й структурні перетворення на селі спроможні вивести сільське господарство і виробництво продовольства в розряд високоефективних галузей, що визначатимуть, поряд з іншими, експортний профіль країни в системі міжнародного поділу праці.

Отже, головне завдання української держави сьогодні - визначити нові напрями, форми, засоби та етапи реалізації зовнішньоекономічної стратегії.

Список використаної літератури

1. Олійник О. Зовнішньоекономічна політика Китаю в умовах глобалізації світової економіки: уроки для України / О. Олійник // Вісник Національного банку України. - 2015. - № 6. - С. 40-47.

2. Пилипенко Ю.І. Стратегія зовнішньоекономічної політики України в умовах глобалізації / Ю.І. Пилипенко // Вісник Академії митної служби України. Сер. : Економіка. - 2012. - № 1. - С. 52-57.

3. Сищук А. Інтеграційний вектор зовнішньоекономічної політики України та умови його реалізації / А. Сищук // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Міжнародні відносини. - 2013. - № 10. - С. 27-31.

4. Филюк Г.М. Зовнішньоекономічна та конкурентна політика України: суперечності розвитку, напрями гармонізації / Г.М. Филюк // Український соціум. - 2014. - № 1. - С. 99-105.

Скакун Анастасія Вікторівна,

студентка спеціальності 6.030508 “Фінанси і кредит” фінансово-економічного факультету Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці
Науковий керівник: Вікнянська А.О.

СУЧАСНИЙ СТАН СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ ТА ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ЙОГО РОЗВИТКУ

Фінансовий сектор – одна з найважливіших сфер національної економіки, де відбувається формування та розподіл фінансових ресурсів і послуг, і в якій здійснюється діяльність фінансових установ [1]. Страховий ринок є невід'ємною складовою фінансового ринку України. Успішний його розвиток залежить від розширення переліку страхових послуг, підвищення їхньої конкурентоспроможності, удосконалення порядку оподаткування страхової діяльності, підвищення вимог до порядку створення діяльності страхових компаній.

Проблемам дослідження специфіки діяльності страхового ринку та виявленню тенденцій його розвитку присвячені праці багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених. Значний внесок у висвітлення особливостей функціонування страхового ринку України внесли вітчизняні вчені: В.Д. Базилевич, Н.М. Внукова, М.М. Александрова, Л.М. Горбач, О.Д. Заруба, С.С. Осадець. Проблеми функціонування та розвитку страхового ринку висвітлено і в закордонних наукових працях наступних вчених: В.В. Ковальова, Д.Д. Хемптон, Є.Ф. Брігхем, А.І. Гінзбург [2, с. 75].

Страховий ринок – це особлива сфера грошових відносин, де об'єктом купівлі-продажу виступає специфічна послуга — страховий захист, формується пропозиція і попит на неї [2, с.76]. Крім того, страхування є важливим джерелом акумулювання коштів для подальшого інвестування в реструктуризацію економіки [3]. Воно значною мірою звільняє бюджет держави від тягаря витрат на відшкодування збитків, що мають місце внаслідок природних катаклізмів, катастроф, нещасних випадків, захищає підприємців від різноманітних ризиків, забезпечує підтримку рівня соціальних стандартів громадян. В цілому страхова діяльність належить до найприбутковіших видів світового бізнесу. Аналіз стану страхового ринку України за останні роки (2012-2014) показав, що він залишається найбільш капіталізованим серед інших небанківських фінансових ринків. Загальна кількість страхових компаній в державі на 01.01.2013 року становила 448, у тому числі страхова компанія "life" – 64, страхова компанія "non-life" – 384, (в 2012 році – 442 компанії, у тому числі страхова компанія "life" – 64, страхова компанія "non-life" – 378), 115 компаній є компаніями з іноземними інвестиціями.

Стримуючим чинником діяльності українського страхового ринку є те, що він знаходиться в досить складній та суперечливій ситуації. Загалом стан страхового ринку України за останні роки характеризується динамічним розвитком діяльності страхових компаній, що супроводжується зростанням їх кількості, розширенням напрямів страхової діяльності та збільшенням обсягів страхових операцій. За останні два роки відбулася незначна динаміка в зростанні українського страхового ринку. У порівнянні з 2012 роком у 2014 році на 850,2 млн. грн. (7%) збільшився обсяг надходжень страхових премій. Основним чинником зростання валових страхових премій стало збільшення їх обсягу, зокрема, такими видами страхування, як: обов'язкове страхування (збільшення валових страхових платежів на 392,1 млрд. грн. - 15,4%); страхування відповідальності (збільшення страхових премій на 15,8 млн. грн. - 2,5%); особисте страхування (збільшення страхових премій на 549,6 млн. грн. - 44,9%). За весь період функціонування страхового ринку України в його страховому портфелі переважають види страхування з високим рівнем ризику, оскільки вони приносять великі доходи, але такий страховий портфель не здатний забезпечити фінансову стійкість страховій компанії. Незважаючи на світову фінансову кризу, яка в цілому негативно відобразилась на динаміці національних

фінансових ринків, позитивна динаміка на українському страховому ринку збереглась [4, с. 265]. В сучасних умовах спостерігається зниження активності на ринку страхових послуг. До причин, які гальмують розвиток страхової діяльності та знижують її ефективність, відносимо наступні: нестабільність економічної ситуації; недосконалість законодавчої бази; низький рівень кваліфікації кадрів страхових компаній, довіри та платоспроможності населення; обмеженість привабливих для страховиків інвестиційних інструментів.

За результатами розгляду сутності страхового ринку, основних проблем його функціонування, в повній мірі можна стверджувати, що страховий ринок є надзвичайно складною багаторівневою системою, яку утворює низка взаємопов'язаних і взаємообумовлених підсистем. Досягнення стійкого розвитку страхового ринку потребує здійснення реалізації стратегії його розвитку згідно з визначеними етапами на період до 2021 року. Одночасно головними задачами розвитку страхування залишаються підвищення конкурентоспроможності, рівня інвестиційної привабливості страхових компаній, розвиток сучасної інфраструктури страхового ринку, створення єдиних баз даних страхових компаній. Пріоритетним є розвиток класичних видів довгострокового і накопичувального особистого страхування, вдосконалення правових і організаційних основ обов'язкового страхування.

Список використаних джерел

1. Огляд ринків фінансових послуг та підсумки діяльності небанківських установ за 2014 рік. – Режим доступу : <http://forinsurer.com/files/file00425.pdf>.
2. Осадець С.С. Страхування : Підручник / С.С. Осадець – К. : КНЕУ, 2012. – 599 с.
3. Вірбулевська О.В. Проблеми та перспективи розвитку страхового ринку регіонів України / О.В. Вірбулевська. – Режим доступу : [http://www.kdu.edu.ua/statti/2013-5-1\(40\)/143.pdf](http://www.kdu.edu.ua/statti/2013-5-1(40)/143.pdf).
4. Лой Ю.В. Страховий ринок та перспективи його розвитку. / Ю.В. Лой. – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2014_17-2/Loi.pdf

Скакун Анастасія Вікторівна,

студентка спеціальності 6.030508 “Фінанси і кредит” фінансово-економічного факультету Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці
Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С.І.

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ФІНАНСОВИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ

Діяльність міжнародних фінансових організацій на сучасному етапі розвитку світової економіки набувають найбільш актуального значення. Фінансові організації відіграють важливу роль для країн, що розвиваються на шляху послаблення негативних тенденцій в розвитку їх національних економік. Саме вони, у процесі включення у світовий валютно-фінансовий простір усі групи країн, формують сталі і системні зв'язки між ними, які виходять за межі суто валютно-фінансових і розвиваються як економічні в цілому. На сьогоднішній день основна проблема полягає в тому, що роль окремих груп країн у цьому процесі визначається міжнародними фінансовими організаціями, оскільки вони перебирають на себе функції створення рамкових умов світового економічного порядку, зокрема валютного, акумулювання у світовому масштабі тимчасово вільних